

3. Práce indických Misionářek lásky pro ohrožené děti

Podle vyprávění našeho spolupracovníka dr. Marka, který v rámci své studijní cesty navštívil Misionářky lásky v Kolkatě.

Domov dětí Nirmala Shishu Bhavan

Shishu Bhavan znamená v překladu „Domov dětí“ a je to obecný název pro mnoho dětských domovů, které Misionářky lásky otevřely v Indii. Většinou jsou situovány v blízkosti klášterů Misionářek lásky, protože nemocné a nedonošené děti potřebují stálou péči. Kolkatský Nirmala Shishu Bhavan není v tomto směru výjimkou a je asi 5 minut chůze od mateřnice Misionářek lásky.

Nirmala Shishu Bhavan patří k největším dětským domovům, které provozují Misionářky lásky. V době mé návštěvy Kolkaty (listopad 2006) tam bylo přibližně 275 dětí, z toho téměř 60 bylo postižených. V Shishu Bhavanech nalézají útočiště **děti, které přežily předčasný porod, vlastní potrat nebo následky zneužívání drog v době těhotenství jejich matek.** Velmi často jsou sestrám přineseny děti na pokraji smrti a přežívají pouze díky vytrvalé a láskyplné péči sester. Je celkem běžné, že dítě přinese policie či přímo svobodná matka. Někdy také sestry nacházejí opuštěné na ulici nebo je naleznou přede dveřmi Domova či mateřnice.

Shishu Bhavan – dobrovolnice s dětmi

Shishu Bhavan – část pro malé nepostižené děti

Shishu Bhavan – postižené děti

Shishu Bhavan – postižený chlapec

Jelikož nic nemůže nahradit rodinu, snaží se sestry umístit tyto své svěřence do rodin. Podle indických zákonů se adoptované dítě stává zákonným dědicem a může dědit majetek svých adoptivních rodičů. Pro mnoho dětí si přijíždějí adoptivní rodiče ze zahraničí. Kancelář pro adopce v Nirmala Shishu Bhavanu čile funguje. Potenciální rodiče si nejprve vyřídí všechny potřebné

formality. Poté v souladu se současnými indickými zákony přijdou na 1 až 2 týdny. Během nich se poznávají a sžívají s dítětem a nakonec si je odvezou. Sestra Mariosa mně dojatě vyprávěla, že během posledních dvou měsíců takto rodiče z Francie, Itálie a Španělska adoptovali více než 200 dětí. Sám jsem pak viděl, jak se jeden italský pár seznamoval s přibližně pětiletým hošíkem.

Titagarh – děti malomocných

Titagarh – vyučování pro děti malomocných

A obzvláště novopečená italská maminka vypadala velmi šťastně, když tohoto chlapečka držela v náručí.

Starší chlapce (nad 10 let), pro které se nepodařilo najít adoptivní rodinu, Misionářky lásky posílají do chlapečkových domovů, které provozuje mužská větev tohoto řádu (Misionáři lásky). V domovech chlapci získají vzdělání, vyučí se řemeslu a bratři jim pomáhají sehnat zaměstnání. Pro starší dívky mají sestry kursy šití a jiných ručních prací. Sestry také pro ně hledají vhodné manžely a dávají jim malou výbavu, bez které by se nemohly provdat. Pro studijně nadané chlapce i dívky se často najde sponzor, který zaplatí jejich další vzdělávání.

Nejčastěji se nepodaří najít rodiče pro postižené děti. I když se občas vyskytnou šlechetní rodiče, zejména z Kanady, Švýcarska či Francie, stále mnoho postižených dětí v Shishu Bhavanu zůstává. V době mé návštěvy bylo v Nirmala Shishu Bhavanu přibližně 60 postižených dětí. O tyto děti se sestry za pomoci dobrovolníků moc hezky starají. Kromě něžné péče, které jsem byl svědkem během večerního krmení, se sestry také snaží rozvíjet schopnosti těchto dětí podle stupňů jejich postižení, takže tyto děti mají svůj vlastní „školní rozvrh“, mimo jiné zlepšování motorických dovedností, poznávání barev, poznávání částí těla, poznávání a počítání předmětů, zpívání a kreslení.

Nirmala Shishu Bhavan však není pouze Domovem dětí, ale také hlavním organizačním střediskem Misionářek lásky. Tam je mimo jiné dopravován obsah námi zaslanych kontejnerů a odtud rozdělován do dalších indických domovů sester.

Prem Dan

Prem Dan je velký nemocniční komplex pro těžce nemocné, který je uprostřed slumů (*čti slumů*). Pro děti z těchto slumů tam mají tzv. „slum schools“. Asi 250 dětí se učí číst, psát a počítat. Díky těmto školám se neuzavře dětem chudých přístup k dalšímu vzdělávání. 50 chudých dívek má možnost navštěvovat kursy šití.

„Slum school“ v Prem Danu

Titagarh

Titagarh je městečko malomocných na okraji Kolkaty. Tak jako v každém středisku pro malomocné, i tam funguje takový menší Shishu Bhavan, ve kterém jsou děti malomocných

pacientů. Do Titagarhu se může uchýlit celá rodina, ve které se objeví malomocenství. Podaří se tak často zabránit (hygiena v Shishu Bhavanu) přenosu nemoci mezi rodiči a na děti. Dětem jsou poskytována poučení o základních hygienických návycích, kterými chrání své zdraví proti infekčním nemocem. Dostává se jim také základního školního vyučování a je zajištěno i další vyučení řemeslu. Rodiče se pak podle svých možností zapojují do tkaní sárí či pomáhají v každodenním fungování střediska.

Osud rodin, kterým se nepoštěstí získat odbornou péči, zajišťující celou rodinu, bývá žalostný. Vzhledem k sociálnímu stigmatu, které s sebou stále tato nemoc nese, je rodina vyhoštěna ze společnosti a její jedinou možnou obživou zůstává zpravidla žebrání. Malomocenství se pak často z jednoho člena rozšíří na celý zbytek rodiny. Misionářky lásky zažily také případy, kde jim malomocní rodiče přinesli své dítě, aby se od nich nenakazilo. Opustili své dítě ne proto, že by je milovali málo, ale protože je milovali příliš.

Shanti Dan

V tomto velkém centru, zaměřeném zejména na mentálně postižené ženy a dívky, také fungují „slum schools“ (školy pro děti ze slumů), které navštěvuje přibližně 150 dětí. Dále je tam asi 50 dlouhodobě nemocných malých pacientů. Tyto děti sice většinou mají své rodiny, ale rodiče si nemohou dovolit platit jim v nemocnici dlouhodobou léčbu. Necháávají své děti v Shanti Danu na několik měsíců s nadějí, že se jejich zdravotní stav zlepší. V Shanti Danu jsou i děti pacientů nakažených virem HIV. Těmto dětem, na které se společnost dívá s krajní nedůvěrou a podezřením, se tam dostává lásky a péče sester.

Shanti Dan – malá pacientka

Shanti Dan – představená sestra Denisa s dětmi, jejichž rodiče trpí AIDS

Shanti Dan – oddělení dlouhodobě nemocných dětí